

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 985-ҳадис**

985 - وَعَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ أَرَادَ أَنْ يَغْزُو، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ؛ إِنَّ مِنْ إِخْوَانِكُمْ قَوْمًا، لَيْسَ لَهُمْ مَالٌ، وَلَا عَشِيرَةٌ، فَلْيَضُمَّ أَحَدُكُمْ إِلَيْهِ الرَّجُلَيْنِ أَوْ الثَّلَاثَةَ»، فَمَا لِأَحَدِنَا مِنْ ظَهْرٍ يَحْمِلُهُ إِلَّا عُقْبَةٌ كَعُقْبَةِ يَعْني: أَحَدِهِمْ، قَالَ: فَضَمَمْتُ إِلَيَّ اثْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً، وَمَا لِي إِلَّا عُقْبَةٌ كَعُقْبَةِ أَحَدِهِمْ مِنْ جَمَلِي». رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ [2534].

985. Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ғазотга чиқмоқчи бўлиб, «Эй муҳожир ва ансорлар! Биродарларингиз орасида мол-дунёси ҳам, қариндошлари ҳам бўлмаганлар бор. Ҳар бирингиз улардан икки ёки уч кишини ўзига бириктириб олсин. Бирортамизда миниладиган ҳайвон бўлса, навбатма-навбат минилсин», дедилар. Мен ҳам ўзимга икита ёки учтасини бириктириб олдим ҳамда туямни улар билан навбатма-навбат миндим».

Абу Довуд ривояти.

Шарҳ: Аввалги ҳадисда ҳар қандай мулкнинг ортиқчасини қўлида йўқларга бериш тавсия қилинар экан, бу ерда бор бўлган отлиқдан неча киши бўлса навбатма-навбат фойдаланиш буюрилмоқда.

Бирга ғазотга кетганларнинг, бир-бирларини тушуниши ва ёрдам кўрсатиши бундан янада очиқроқ ифода қилинмаса керак. Ҳеч ким: «Отлиқ меникимасми? Хоҳлаганимдек фойдаланаман. Бошқаси мени қизиқтирмайди» дея олмайди. Қўлидан келганича муҳтож бўлган йўл ҳамроҳларига ёрдам бериш керак. «Отлиғи бўлмаган йўлга чиқмасин, урушга бормасин» дейилмайди. Чунки уруш пайтида кимнинг нима қилиши, қанчалик фойда беришини билиб бўлмайди. Фақир минишга отлиғи йўқ, лекин жанговор бўлиши мумкин. Бу эса уруш майдонида катта фойда беради.

Манба: hadis.islom.uz

